

GŁOS W DYSKUSJI

Z zainteresowaniem wysłuchałam trzech referatów, których autorzy: prof. Teresa Skubalanka, Wojciech J. Rzepka i Stanisław Borawski, proponowali nam nowe metody badań historii języka.

Moją wypowiedź sprowokował referat ostatni, dra S. Borawskiego, i to nie w jego części merytorycznej, lecz egzemplifikacyjnej. Autor swoje tezy popierał przykładami prawie wyłącznie z *Historii języka polskiego* Z. Klemensiewicza i to budzi mój niepokój. Prace Klemensiewicza, klasyka w swej dyscyplinie badawczej, ukazały się ponad 20 lat temu i zrozumiałe, że muszą reprezentować inną metodologię. Niewiele wówczas mówiono o statystyce, socjolingwistyce, semantyce, a same badania historii języka były w znacznym stopniu odmienne od tych, jakie przeprowadza się dzisiaj. Dlatego wydaje mi się, że „falszywych dylematów poznawczych” wypadałoby szukać w badaniach prowadzonych obecnie i nimi egzemplifikować słuszne założenia.

Halina Wiśniewska
(Lublin)